

عنوان مقاله:

بررسی اثرگذاری میزان آموزش مثبت اندیشی بر روابط بین فردی و تاب آوری در دانش آموزان مقطع دوازدهم دبیرستان دخترانه

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی پژوهش های حرفه ای در روانشناسی و مشاوره با رویکرد ازنگاه معلم (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

زهرا احمدی - کارشناسی ارشد اداره آموزش و پرورش خراسان رضوی شهرستان تبادکان

ملیحه احمدی - کارشناسی ارشد اداره آموزش و پرورش خراسان رضوی شهرستان قوچان

خلاصه مقاله:

این پژوهش با هدف بررسی اثر گذاری میزان آموزش مثبت اندیشی بر روابط بین فردی و تاب آوری در دانش آموزان مقطع دوازدهم دبیرستان دخترانه میباشد این پژوهش یک مطالعه ی نیمه آزمایشی با طرح آزمایشی پیش آزمون و پس آزمون با گروه کنترل میباشد. جامعه آماری پژوهش حاضر را تمام دانش آموزان دبیرستان دخترانه نورالمهدی تبادکان در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲ تشکیل داده- اند که تعداد آنها ۴۶۵ نفر میباشد و از این تعداد با استفاده از روش نمونه گیر در دسترس تعداد ۸۰ نفر از دانش آموزان پایه دوازدهم انتخاب و پرسشنامه پیش آزمون در اختیار آنها قرار داده شد و از بین این افراد تعداد ۳۰ نفر را که کمترین امتیاز را به دست آوردند به صورت تصادفی به دو گروه ۱۵ نفره آزمایش و کنترل تقسیم کردیم و سپس آموزشهای مثبت اندیشی را در ۸ جلسه یک ساعته بر روی گروه آزمایش انجام دادیم ابزارهای استفاده شده در این پژوهش عبارت اند از مقیاس تاب آوری کانر و دیویدسون و پرسشنامه روابط بین فردی ماتسون بوده است روایی پرسش نامه توسط آزمون KMO گرفت. داده ها پس از جمع آوری با استفاده از تحلیل کوواریانس تجزیه و تحلیل شدند. نتایج تحلیل کوواریانس نشان داد که آموزش مثبت اندیشی بر روابط بین فردی و تاب آوری تاثیر مثبت و معنی داری داشته است بر اساس یافته های به دست آمده میتوان نتیجه گرفت که آموزش مثبت اندیشی باعث بهبود روابط بین فردی و افزایش در دانش آموزان می گردد.

کلمات کلیدی:

آموزش مثبت اندیشی، روابط بین فردی، تاب آوری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1761187>

